

SULIMCZYK

Pismo 16 WDH
24 III 1982 r. Nr. 2

Kak zwykle przedstawiamy nową piosenkę

KOLEWANT .

W polanie dołosa ognisko,
słońce w locie urozrywa łanią skry,
woda śpiewa, poranek już blisko,
a ty śmiesz tężosze sny.

Słońce zrywa się słocistych płomieni
co tak jasno dziś słońce twą twarz
wciąż ci się tak tworzą marzenia
Komendancie, wodzu nasz.

Wstaje nie mał słocistych odnaceń
nie saramy i szary nasz strój
nie mał słota, bez szlif i bez smaczeń
Dobrze wstaje na życie nasz.

Będą wtedy te iskry w żar ukłete
co tak jasno dziś słońce twą twarz
opowiesz o Tobie legendę
Komendancie, wodzu nasz.

Nie brakuje tej piosenki tylko
długo, że jest melodyjną i się
nie podoba. Ma ona w obecnej sy-
tuacji szczególny podtekst.
Przysłany tego jest konflikt
komendanta szesnastki z hufcem.
Jest wtedy jest on teraz zawieszony
w swoich prawach, a komenda
hufca nie wiepi się by cokolwiek
w tej sprawie zrobić. Wydział, że
hufcowi należy na jak największej
skali dobrych instruktorów w swo-
ich szeregach. Nie wiem dlaczego
nie jest ~~szesnastki~~ inderzej.
Komendancie! My ci nie daliśmy
słocistych odnaceń, ale też nie
pozwolimy by je ktoś tobie zabral.

strona 1

BIWAK

Trzy miesiące po wybuchu wojny,
13 marca 16 WDH postanowiło wyjechać
na biwak. Jak postanowiła też też
zrobiła. Pojechaliśmy więc do miasta
Andrzej do KFN-u czyli do Kasprow-
kiego Parku Narodowego. Obok rozciąga-
ny w lasach, dokładnie tam, gdzie
byliśmy trzy tygodnie temu. Właśnie
w lasach pod wieczór spadać po
drodze w dwie zasadki. Po kolacji
wszyscy weszli po linie na stację,
gdzie miał się odbyć koncert. Była to
pierwsza tak liczna spotykana w tych
czterech plutonach 16 WDH. Kon-
cert odbywał się w uroczystej i podnie-
słej atmosferze. Nie zabrakło też
wesołych i humorystycznych momentów.
Abyło to wtedy gdy zabral głos
Wojtek Borysiak i wspomniawszy wspomniawszy
ostatni obóz zaczął się śmiać.
Potem zaczął dla odmiany płakać.
/Jakie to ludzie mają wspomnienia.
Koncert trwał do północy.

Następnego dnia odbył się bieg
harcerski. Stawką jego był udział
najlepszych w Hajdzie o Najlepszego
Zastępcę Hufca. O poziomie biegu
lepiej nie wspominać. Biwak chyba
się jednak udał i wszyscy wrócili
z rozszalanymi "gębami".

S.1.

Niewielu z nas zna chyba
"MOJĄ WIEŚ HARCERSKĄ" o ona.

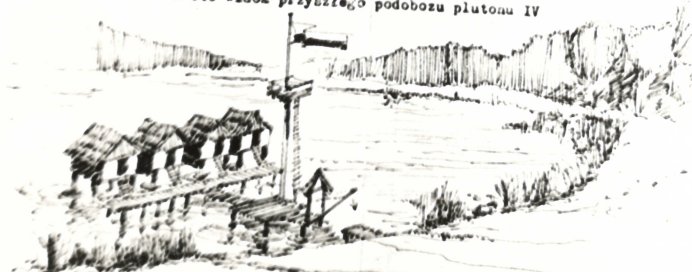
O Panie Boże, Ojciec nasz
w opiece Twojej gna miej.
Harcerskich serc
Ty drgniesz smasz
nam pódce zawsze chciej.
Wszak Ciebie i Ojczyznę miłując
Harcerskim prawem w życie dalekich
wierzył zawsze być.

RUTON IV

Po poborze pluton niesamowicie związały
swoją 11. rezerwą. Mimo, że po 5 stycznia
nie zgłoszili się tylko dwie osoby unosi-
liżo to jednak podzielił pluton na 2
zastępy. Zastęp stłozony z byłych harce-
raz "Grusalski" oduje swoją masę i
propozycje dla nowo wstępujących do
16-ki. Tak więc z zastępie "Driki"
zależeli się harcerze z Kółkateja.
Zastęp podejmuje się prowadzić /zwie-
szony zastępowy szesnastki/ Harce-
kajdziański. Składa się on z 4 harcerzy
z zastępowy. Do marca dołącza jeszcze
dwóch. Zastęp "starych szesnastkowiczów"
przyjmuje nazwę "Wilki". Zastępowym
jest żołtew Iwan. Stan liczebny 5-ciu
harceryz.

Na pierwszych zbiórkach powstaje
plan działania. 8 stycznia przygotowu-
jemy się do biwaku zimowego. Kompletu-
jemy sprzęt biwakowy, wybieramy teren.
30.II.82 jedziemy na pierwszą wycieczkę
plutonu do lasów Wadaryżskich. Cel,
zależnie od najlepszej miejsc na biwak i
zależnie czy w lesie jest wojko.
Oczywiście wojko nie było i miejsca
na biwak też nie znaleźliśmy. Na wycie-
czce byli A. Karwan W. Iwan i
K. Gajdziński. Po przejściu ok. 15 km
postanowiliśmy rozpałić ognisko i zjeść
obiad. Kłóliński B zapark. Oczywiście
7.00. Następnie ostatnia zima
się na pół. Po paru minutach miny nam
jeżozie bardziej przedyły bo potowa
znowe się zszarpa. I wtedy stał się
zawręcz niezwykła bo W. potark 1/4
miejsc zapark o drnąkę, "zapark" się
zapark. A. poczuł, że palce jego za-
czyają się przypiekać i padł to co
w nich trzymał. Po chwili zobaczyli
ostatni zima, a potem płomienie
trzymające z ogniska. Humor szybko się
nam poprawił /długo i starannie/
zostawiliśmy dwie karnapki i 30 mm
płozowej zleżosy/nasz "obiad".

A oto widok przyszłego podobozu plutonu IV

strona 2

Po czym wróciliśmy do Warszawy. Z wycie-
czki tej pochodzi drzewiec proporc-
czyka "Driki". Teren na biwak nie zna-
leźliśmy a więc postanowiliśmy poje-
chać w okolice Otwocka. Na wycieczkę
pojechaliśmy 21.II.82. Zedaniem naszym
było spenetrować teren u zbiegu rzek
Świdra i Mieni. Pojechaliśmy silną
grupą S. Majewski A. Karwan W. Iwan i
K. Gajdziński. Po raz pierwszy pojecha-
liśmy na wycieczkę w białych zimowych
panterkach. Dokumentem z wycieczki są
kolorowe slajdy robione przez Szymka K.
wniośki z wycieczki były takie jak za
pierwszym razem.

W wyniku niepowodzenia drugiej
ekspedycji postanowiliśmy odłożyć zi-
mowy biwak pod namiotami i pojechać do
Puszczy Kampinoskiej. Stało się to
27/28 II. Noc spędziliśmy w lasach
gdzie przyjdą nam w swojej stodole
jeden z harcerzy 16-ki. Pierwszy
biwak plutonu przetrwał
P. Czerwiec A. Karwan S. Majewski
K. Gajdziński i W. Iwan z J. Wójtow-
iczem, którzy dojechali w niedzielę.

W lutym pluton pracuje na pełnych
obrotach. W tygodniu odbywają się
zbiórki zastępow, kurs filmowy, nauka
tańca, zbiórki sportowe no i oczywiście
wycieczki.

9.II.82 plutonowy otrzymuje pismo z
hufca.

Zaświadczenie.

Zaświadczam niniejszym, że dr. W. Iwan
jest drużynowym i ma prawo prowadzić
zbiórki terenowe z harcerzami swojej
urażyny t.j. 16 WDH działającej przy
szkole podstawowej nr.9 w Warszawie.
Czujaj!

podpis kom. hufca

/ nieczytelne /

Tak więc dr. W. może już prowadzić
"zbiórki terenowe". Oficjalnie przeze-
naliśmy z prywatnych mieszkań do szkoły
numer 9 .

S.1.